

Zsolt 94,12-15

Boldog az az ember, akit te megfenyítesz, URam, és megtanítasz törvényedre, hogy megóvd a rossz napoktól, míg a bűnösöknek megássák a sírját. Nem taszítja el népét az ÚR, nem hagyja el örökségét. Mert diadalra jut még a jog, és azt követi minden tiszta szívű ember.

Fil 4,8-9

Egyébként pedig, testvéreim, ami igaz, ami nemes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetreméltó, ami jó hírű, azaz ami kiváló és dicséretes, arra figyeljete! Amit tanultatok és elfogadtatok, amit hallottatok és példámon láttatok, azt tegyétek, és veletek lesz a béke Istene! (Simon Tamás László fordítása)

Jó életprogram, amit itt Pál tanácsol. Ahogy a növények a levelekkel a fény keresik, a gyökereiket pedig a vizet, ugyanúgy kell nekünk keresni azt, ami igaz, nemes, igazságos, tiszta, szeretetre méltó, jó hírű. Ezekből válik gazdagabbá az életünk.

Egy inkább felfedezik azt, hogy pont azok az ételek, amiket legszívesebben fogyasztunk, a legkevésbé egészségesek a számunkra. Ha nem jó a cukor nem jó a fehér liszt, nem jó a sok só és még sorolhatnánk. Ugyanúgy, a lelkünk számára sem a legjobb táplálék az, ami a legkönnyebben fogyasztható, legalábbis sok esetben. Nem biztos, hogy balesetekről szóló hírekkel vagy cicás videókkal kell a napunk jelentős részét eltölteni, bár a cicás videókban nem vagyok biztos.

Azt tanultuk a lelkievezető-képzésen, hogy ahol az élet és a szabadság növekszik az isten munkája. Ez számomra azóta is nagyon hasznos útmutató. Leginkább és legelőször abban találhatjuk meg az életadó táplálékot a lelkünknek, Pált idézve: *Amit tanultatok és elfogadtatok, amit hallottatok és példámon láttatok, azt tegyétek, és veletek lesz a béke Istene!*

Viszont nem mindig olyan egyszerű felismerni, hogy mi is az, ami igazán jó és istentől való. Egy áhítaton könnyebb, de a mindennapi életünkben annyiféle forrásból jönnek az információk. Pál szavai azonban segítenek ebben eligazodni: *ami igaz, ami nemes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetreméltó, ami jó hírű, azaz ami kiváló és dicséretes, arra figyeljete!*

Ha azzal a szándékkal éljük az életünket, hogy Istennek szeretnénk engedelmessé válni, azt keressük, hogy hol és hogyan növekedhet az élet

és a szabadság Krisztusban, akkor meg fogjuk látni ezeket a jó dolgokat még azokban is, amikben mást nem látja meg. S ahogy tegnap Tamás bácsitól hallottuk az áhítaton: megláthatjuk Krisztust akár egy földön kucorgó öregemberben is, vagy saját magunkban is.

S nem véletlen, hogy Jézus az irgalmas felebarátot egy szamaritánusban ábrázolja: ott is megláthatjuk a jót, ahol nem várnánk.

Ennek viszont a másik oldala az, hogy tudatosan a jót kell keresnünk.

CSak az képes megtalálni a gyémánt félkrajcárt a szemétdombon, aki már elég gyémántot látott.

Lehet ez is a mi böjtünk része: valószínűleg valamennyien tudjuk, érezzük, hogy mivel kellene kevesebb időt töltenünk, és hogy ahelyett mivel többet. Biztat bennünket arra, hogy ebben lépünk is a magunk elé idézzük a növényes hasonlatot: az a növény növekszik erőteljesen, ami elég fényhez vízhez táptalajhoz jut.